

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

mere aktuelt, det er Spørgsmaalet om Vognmands- og Fragtmandskørselen paa Landevejene.

Jeg haaber, det maa blive muligt for den nedsatte Kommission at naa frem til et Resultat, der ikke alene er sagligt tilfredsstillende, men ogsaa politisk gennemførligt. Jeg skal bidrage mit dertil. Men forinden dette sker, vil jeg ikke binde mig i en Situation, hvor det vil være muligt at opstille gyldige Grunde for at lade Statsbanerne overtage Rutebiler, som maaske paafører Statsbanerne en Konkurrence i meget betydeligt Omfang, hvis for øvrigt de formelle Muligheder er til Stede for saadan Overtagelse.

Jeg maa tilbagevise enhver Tale om, at Ministeren for offentlige Arbejder ikke skulde have og ikke har haft fuld Beføjelse til i alle Tilfælde at overdrage disse Rutebiler til Statsbanerne. Naturligvis har han haft det. I intet Tilfælde har Ministeren handlet uden for den Ret, Loven giver ham. Den gældende Lovgivning paa dette Område tillader ikke Ministeren at gribe ind, medmindre der er Uenighed mellem de Faktorer, som i øvrigt skal træffe Afgørelsen; Sogneraadene, Byraadene og Amtsrådene har Retten til at udstede de paagældende Koncessioner, og kun hvor Uenighed er konstateret, skal Ministeren træffe Afgørelsen. Jeg vil derfor tilbagevise ethvert Forsøg paa at antyde, at Ministerens lovhjæmlede Beføjelse ikke skulde have været i Orden. Naturligvis har den været det i samtlige Tilfælde.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) gjorde nogle Bemærkninger med Hensyn til Statsbanernes Lyntogspolitik. Jeg har haft Lejlighed til over for det ærede Medlem at gøre opmærksom paa, at Statsbanerne forbereder Anskaffelsen af fire nye Lyntog til Indsættelse i Driften 1937, hvoraf det ene skulde være et Reservetog, og de tre andre skulde gaa ind i den normale Drift. Man har kritiseret Statsbanerne, fordi de lod det første Lyntog udgaa her fra København om Morgenen og vende tilbage hertil om Aftenen, hvorved man mente, at Jylland ikke fik den Begunstigelse, som København havde som Følge af Køreplanens Tilrettelægning. Det er min Opfattelse, og Statsbanerne deler den, at det nye Lyntog bør udgaa i omvendt

Orden, altsaa fra Provinsen om Morgenen og her ind til København.

Man har foreløbig tænkt sig at planlægge et Tog fra Aalborg til København og et Tog, der skulde modsvare „Østjyden“ — hvorfra det kommer til at udgaa i Jylland, er endnu ikke afgjort —, og endelig et tredje Tog, som tænkes i Sommertiden anvendt til Dublering af „Vestjyden“. Jeg maa endelig gøre opmærksom paa, at der fra 1937 er truffet Aftale mellem den danske og norske Regering om Etablering af en Dampskibsoverfart mellem Hirtshals og Kristiansand, hvor et moderne Skib skulde indsættes paa Ruten. Naar dette er i Orden, Hirtshals Havn er færdigbygget, og denne Rute er etableret, vil det være naturligt at tilrettelægge en hurtiggaaende Forbindelse sydpaa gennem Jylland med Retning imod Flensborg.

Men naturligvis er jeg enig med det ærede Medlem i, at Lokaltrafikken ikke derved bør forsømmes, og at ikke den gennemgaaende Trafik bør lægges saaledes til Rette, at Lokaltrafikken ikke kan faa den Placering paa Køreplanen, som den har et naturligt Krav paa, og jeg skal i Anledning af det ærede Medlems Udtalelser gøre opmærksom paa, at jeg efter Samrådet i Finansudvalget, hvor den samme Sag var fremme, og hvor det ærede Medlem gjorde den samme Betragtning gældende, har ladet det gaa videre til Statsbanernes Generaldirektorat.

Det ærede Medlem omtalte endvidere den københavnske Nærtrafik og advarede imod at anvende de mange Millioner her i København, medens man lod Provinsen i nogen Grad skotte sig selv — det sagde det ærede Medlem ikke, men jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at det skulde have Udseende af, at man begunstigede København paa Provinsens Bekostning.

Jeg maa nu sige til det ærede Medlem, at de Penge, der er anvendt paa Nærtrafikken her i København, har givet gode Renter. Der har været en betydelig større Indtjeningsevne, end man i sin Tid forudsatte, da det nedsatte Udvalg indstillede, at Nærtrafikken Elektrificering blev gennemført. Jeg tror ogsaa, man skal tage Hensyn til; at det sagkyndige Udvalg, der i sin Tid behandlede dette Spørgsmaal, ganske vist som et Flertal og et Mindretal, men dog alligevel i Fællesskab, var fuldstændig klar